

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 24. 9. 2002

Okresní soud v Lounech
dne 16. 04. 2020

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Michaely Šolcové a přísedících Zdeňky Hofmanové a Luboše Maršála v právní věci žalobce J. J. O., bytem [redacted], zastoupeného obecným zmocněncem JUDr. Stanislavem F. [redacted] proti žalovanému Petru M. [redacted], bytem [redacted], nar. [redacted] zastoupeného JUDr. Verou Rackovou, advokátkou se sídlem v Žatci, Obránců míru 3 o zaplacení částky 49.896,- Kč s příslušenstvím - t a k t o :

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 27.720,- Kč s 12% úrokem z prodlení od 16.4.1999 do zaplacení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Návrh žalobce, kterým se domáhal zaplacení částky 22.176,- Kč s příslušenstvím a příslušenství přesahující 12% úrok z prodlení se z a m í t á .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svým návrhem domáhal proti žalovanému zaplacení náhrady mzdy za období od 15.10.1998 do 15.4.1999 v celkové částce 49.896,- Kč s příslušenstvím, neboť pracovní poměr byl ukončen neplatně.

Žalovaný s návrhem nesouhlasil, vznesl námitku

promlčení. Po dobu přesahující 6 měsíců žalovaný žádal, aby soud náhradu nepřiznal s ohledem na zaměstnání žalovaného.

Po provedeném dokazování vzal soud za prokázané, a to z rozhodnutí Okresního soudu v Lounech sp. zn. 10C 987/99, které nabylo právní moci dne 2.12.2000, že výpověď z pracovního poměru ze dne 15.7.1998 byla určena jako neplatná. Tuto výpověď dal žalovaný žalobci. V tomto řízení bylo prokázáno, že žalobce dal žalovanému dne 12.10.1998 písemně na vědomí, že trvá na dalším zaměstnání a požádal jej o náhradu mzdy. Výše průměrného hrubého měsíčního výdělku za rozhodné období mezi účastníky byla nesporná a byla doložena i zápočtovým listem a činí 8.316,- Kč. Žalobce byl zaměstnán u žalovaného jako údržbář. Dle zprávy Úřadu práce v Náchodě byl žalobce veden u úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání od 25.11.1998 do 24.1.1999. Poté, jak potvrdila zprávou společnost s ručením omezeným PROMA - REHA od 25.1.1999 byl zaměstnán žalobce u této společnosti. Ze mzdového listu za rok 1999 bylo prokázáno, že zde byl zařazen do funkce zámečnicka, čistá mzda za měsíc leden činila 3.004,- Kč, v měsíci únoru 11.166,- Kč, v březnu 10.651,- Kč a v dubnu 8.948,- Kč. Městským úřadem v Polici nad Metují byl žalobce doplácen dávkami sociální péče v období od 1.12.1998 do 31.1.1999 ve výši 1.611,- Kč. Dopisem ze dne 1.11.2000 vyzval žalovaný žalobce k nástupu do zaměstnání dne 13.11.2000. Dne 15.11.2000 účastníci uzavřeli dohodu o rozvázání pracovního poměru a pracovní poměr skončil ke dni 16.11.2000. Po skutkové stránce tedy soud na základě shora uvedených důkazů učinil závěr, že mezi účastníky byl platně uzavřen pracovní poměr dne 1.9.1996. Žalobce pracoval u žalovaného jako údržbář a topič. Tento pracovní poměr byl neplatně ukončen výpovědí z pracovního poměru ze dne 15.7.1998. Žalobce však trval na dalším zaměstnání, a to na základě dopisu doručeného žalovanému 14.10.1998.

Soud na základě shora uvedených skutkových zjištění dospěl k závěru, že jsou zde splněny zákonné podmínky ustanovení § 61 zákoníku práce, neboť žalovaný jako zaměstnavatel dal žalobci jako zaměstnanci neplatnou výpověď a žalobce oznámil zaměstnavateli, že trvá na dalším zaměstnání. Jeho pracovní poměr tedy trval i nadále a žalovaný byl povinen žalobci poskytnout náhradu mzdy. Výše této náhrady by příslušela ve výši průměrného výdělku, který byl mezi účastníky nesporný částkou 8.316,- Kč měsíčně, a to od doby, kdy zaměstnavateli oznámil, že trvá na dalším zaměstnání, tedy od 15.10.1998, a do doby, kdy mu zaměstnavatel umožnil pokračovat v zaměstnání, tedy do listopadu 2000. Celková doba, po kterou by žalobci náležela náhrada mzdy, v daném případě přesahuje 6 měsíců. Žalovaný navrhl, aby soud vzhledem k výdělku žalobci nepřiznal náhradu mzdy za celé rozhodné období s ohledem na zaměstnání žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce vykonával práci, která svým zařazením odpovídala práci, kterou vykonával u žalovaného i vzhledem k tomu, že výdělek u tohoto nového zaměstnavatele

společnosti s ručením omezeným PROMA byl vyšší než u žalovaného, soud přiznal žalobci náhradu mzdy za období od 15.10.1998 do 25.1.1999, kdy nastoupil ke společnosti PROMA, neboť v tomto období žalobce byl bez zaměstnání, byl veden na úřadu práce. Výše této náhrady mzdy byla stanovena částkou 27.720,- Kč. Za období od 25.1.1999 do 15.4.1999 soud žalobci náhradu mzdy nepřiznal s ohledem na shora uvedené zaměstnání, a v částce 22.176,- Kč návrh zamítl. Žalovaný vznésl ohledně celého nároku námitku promlčení. V daném případě se jedná o nárok, který je třeba u soudu uplatnit v obecně stanovených lhůtách, tedy ve lhůtě 3 let (§ 263 zákoníku práce), lhůta počíná běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé (§ 262 zákoníku práce), tedy od splatnosti jednotlivé měsíční náhrady mzdy. V daném případě tedy soud shledal, že námitka promlčení ohledně částky 41.920,- Kč nebyla důvodná, soud uznal návrh na promlčení nároku důvodný ve výši 7.976,- Kč s příslušenstvím, ohledně této částky žalobce rozšířil návrh dne 18.7.2002, tedy po uplynutí tříleté promlčecí lhůty. Z tohoto důvodu soud v této výši nárok zamítl z důvodu promlčení.

Soud uznal návrh za důvodný, i pokud žalobce požadoval zaplacení úroku z prodlení z přiznané částky, neboť žalovaný je v prodlení se zaplacením dlužné částky a v takovémto případě vzniká žalobci nárok na zaplacení úroku z prodlení. Výši úroku z prodlení však soud určil v souladu s nařízením vlády č. 142/1994 Sb., kdy výše úroku z prodlení činí ročně dvojnásobek diskontní sazby stanovené Českou národní bankou a platné k prvému dni prodlení s plněním peněžitého dluhu. V době od 16.4.1999 byla výše úroku z prodlení 12%, soud proto v částce úroku z prodlení přesahující 12% návrh zamítl jako nedůvodný.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobce měl ve věci úspěch jen částečný, soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon tohoto rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

V Lounech dne 18. srpna 2002

Za správnost vyhotovení:
Benešová

Mgr. Michaela Šolcová, v.r.
předsedkyně senátu

